

Міжкультурна комунікація і основи культури іншомовного мовлення

Кредити та кількість годин: Очна форма: 6 ECTS; години: 32 лекцій; 24 практичних та 124
самостійної роботи; залік
Заочна форма: 6 ECTS; години: 6 лекцій; 4 практичних та 170
самостійної роботи; залік

I. Опис навчальної дисципліни

Сучасний глобалізований світ вимагає знання та розуміння іноземних мов та інших культур, тому основи міжкультурного спілкування та знання основ культури іншомовного мовлення є потребою сьогодення. Курс «Міжкультурна комунікація та основи культури іншомовного мовлення» як компоненти мовної підготовки магістра розширює знання студентів не лише про культуру інших народів, але й озброює їх знаннями про культурні, мовні, ціннісні відмінності, що полегшить комунікацію з іноземцями.

Курс «Міжкультурна комунікація та основи культури іншомовного мовлення» сприяє систематизації знань студентів про історію міжкультурної комунікації, основні категорії міжкультурної комунікації, картини світу і концептосфери націй, вербальне вираження національних особливостей, типи культур і міжкультурні стилі комунікацій, природу, мету, умови та типи іншомовного мовлення.

Програма навчальної дисципліни охоплює такі змістові модулі: 1). Базові поняття теорії комунікації; 2) Основні засади міжкультурної комунікації; 3) Ідентичність, типи соціальної ідентичності; 4) Типи культур і міжкультурні стилі комунікації; 5) стереотипи та упередження; 6) Культурні конфлікти на робочому місці; 7) Етнолінгвістику; 8) Комунікативні стилі та варіації; 9) Теорію соціальної стратифікації У. Лабова; 10) Мовні варіації та зміну коду; 11) Диглосія; 12) Піджін; 13) Гендерні особливості мови.

II. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета полягає у формуванні уявлення про мовознавчу дисципліну, яка має чіткі зв'язки з іншими дисциплінами: комунікацією, прагматикою, соціолінгвістикою, етикою тощо. Вона має на меті заохотити студентів критично осмислювати комунікацію, спонукати робити вибір згідно з етичними нормами та комунікативною поведінкою в кожній окремій ситуації та навчити правилам спілкування для досягнення мети в сучасному суспільстві яке постійно змінюється. Її мета також полягає в тому, щоб поглибити знання студентів про мовні явища, пов'язані з життям суспільства, гендерними особливостями, варіантами та діалектами англійської мови, нормами та новими тенденціями розвитку сучасної англійської мови, яка зазнає значних змін на сучасному етапі.

Завдання навчальної дисципліни - розвинути та набути у здобувачів освіти такі компетентності:

- загальні:

- ЗК1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- ЗК2. Здатність бути критичним та самокритичним.
- ЗК3. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- ЗК4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
- ЗК5. Здатність працювати в команді та автономно.
- ЗК6. Здатність спілкуватися двома іноземними мовами.
- ЗК7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК9. Здатність адаптуватися та діяти в новій ситуації.
- ЗК10. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня.
- ЗК11. Здатність проведення досліджень на належному рівні.
- ЗК13. Уміння застосовувати знання на практиці, планувати та розподіляти час.
- ЗК14. Розуміння культур та традицій інших країн. уміння працювати в міжнародному контексті.
- ЗК16. Забезпечення якості.

- фахові

ФКЛ-лінгвістична

- здатність вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних напрямках і школах;
- здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного і світового літературознавства;
- здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки;
- здатність застосовувати поглиблені знання з спеціалізації для вирішення професійних завдань.
- здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.

ФКН-науково-дослідницька

- здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного/мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів;
- усвідомлення методологічного, організаційного та правового підґрунтя, необхідного для досліджень та/або інноваційних розробок у галузі філології, презентації їх результатів професійній спільноті та захисту інтелектуальної власності на результати досліджень та інновацій.

III. Результати навчання.

За результатами навчання **студенти зможуть:**

1. Розуміти культури та традиції інших країн і, відповідно, враховувати відмінності та вплив культури на комунікативні ситуації офіційного та неофіційного стилів;
2. Знати базові поняття теорії міжкультурної комунікації та основ культури іншомовного мовлення, визначення термінів комунікації, моделі та типи комунікативних ситуацій, аксіоми комунікації, особливості комунікації в діловому середовищі, комунікативні стилі та варіації, відповідні лінгвістичні теорії (соціальної стратифікації У. Лабова, лінгвістичного релятивізму та детермінізму, концепцію Ч. Фергюсона та особливості диглосії), принципи міжкультурної комунікації та гіпотези (Сепіра-Уорфа), національні стереотипи, типи культур і міжкультурні стилі комунікації;
3. Розрізняти культурні та гендерні стереотипи та комунікативні технології, мовні варіації, зміни коду, соціальні фактори та мовні зміни, акценти, сленг, жаргон, піджин, диглосію, триглосію тощо;
4. Працювати в міжнародному контексті, ефективно використовуючи міжкультурні стилі комунікації на робочому місці;
5. Розрізняти гендерні особливості в комунікації;
6. Виокремлювати та знаходити вирішення етичних дилем в комунікації;
7. Застосовувати типи і стилі ділової комунікації, шляхи покращення комунікації.

ПРН1. Оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення.

ПРН2. Упевнено володіти державною та іноземними мовами для реалізації письмової та усної комунікації, зокрема в ситуаціях професійного й наукового спілкування; презентувати результати досліджень державною та іноземною мовами.

ПРН3. Застосовувати сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості дослідження з германської філології.

ПРН4. Оцінювати й критично аналізувати соціально, особистісно та професійно значущі проблеми і пропонувати шляхи їх вирішення у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування.

ПРН5. Знаходити оптимальні шляхи ефективної взаємодії у професійному колективі та з представниками інших професійних груп різного рівня.

ПРН6. Застосовувати знання про експресивні, емоційні, логічні засоби мови та техніку мовлення для досягнення запланованого прагматичного результату й організації успішної комунікації.

ПРН9. Характеризувати теоретичні засади (концепції, категорії, принципи, основні поняття тощо) та прикладні аспекти у спеціальності германські мови та літератури (переклад включно), перша - англійська.

ПРН10. Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів (залежно від обраної спеціалізації).

ПРН11. Здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формувати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.

ПРН12. Дотримуватися правил академічної доброчесності.

ПРН16. Використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах недостатньої інформації та суперечливих вимог.

ПРН17. планувати, організовувати, здійснювати і презентувати дослідження та/або інноваційні розробки в конкретній філологічній галузі.

IV. Програма навчальної дисципліни (структура дисципліни)

№	Тема дисципліни
1	Basic notions, the purpose and the tasks.
2	National stereotypes, codes and symbols. Types of culture and cross-cultural styles of communication.
3	Sapir-Wharf hypothesis. Linguistic relativism and determinism. Advantages & disadvantages of the hypothesis.
4	Ethno linguistics. Monolingualism and bilingualism.
5	Language variation. Code change. Social factors and language changes.
6	Ch. Ferguson and diglossia. Polyglossia and multilingualism. Pidgin and tok pisin. Papua New Guinea.
7	Communication and society. Ethical dilemmas.
8	Types, components and styles of business communication. Ways to successful communication.
9	Communicative styles. Dialects, accents, slang and jargon.
10	W. Labov and the theory of social stratification. W. Labov and discourse.
11	Tok Pisin. Pidgin English.

